

Отже, здійснений аналіз комп'ютерних термінів дозволяє стверджувати, що українська термінологія комп'ютерної галузі остаточно ще не сформована й продовжує розвиватися, що засвідчує її постійне поповнення значною кількістю нової запозиченої лексики.

Література:

1. Архипенко Л.М. Іншомовні лексичні запозичення в українській мові: етапи і ступені адаптації (на матеріалі англіцизмів у пресі кінця XX - початку XXI ст.): Автореф. дис. канд. філол. наук: 10.02.01. Харк. нац. ун-т ім. В.Н. Каразіна. Харків, 2005. 20 с.
2. Архипенко Л.М. Термінологічна лексика в економічному дискурсі (на матеріалі інтернет-видання «економічна правда»). Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. Том 31 (70) № 2 Ч. 1. 2020. С. 112-118. URL: https://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2020/2_2020/part_1/22.pdf
3. Архипенко Л. М. Особливості адаптації запозичень з німецької мови в системі української економічної термінології. URL: <http://surl.li/rvfy0>
4. Архипенко Л.М. Особливості засвоєння англіцизмів українською економічною терміносистемою. URL: https://www.skced.hneu.edu.ua/files/hneu-lystopad_-2020-rechat.pdf#page=264
5. Архипенко Л.М. Особливості функціонування запозиченої лексики як джерела найменування в сучасних публіцистичних текстах. Закарпатські філологічні студії. Випуск 26. Том 1. С. 9-14. URL: http://zfs-journal.uzhnu.uz.ua/archive/26/part_1/26-1_2022.pdf#page=9
6. Загнітко А. Словник сучасної лінгвістики : поняття і терміни. Т. 2. Донецьк: ДонНУ, 2012. 350 с. URL: <http://surl.li/dllgp>

Молодь у XXI столітті

Бабаєв Акмухаммет (Туркменістан)

науковий керівник – ст. викл. О.С. Качинський

ХНУ ім. В.Н.Каразіна, м. Харків

XXI століття ознаменоване різким загостренням соціальних проблем молоді у різних країнах світу. У більшості з них молодь приблизно вдвічі частіше, ніж представники старших вікових категорій, опиняється в маргінальному становищі при виборі місця праці, непропорційно великою є її частка в когорті безробітних, найнижчими показниками характеризується рівень її доходів й стартові можливості отримання освіти та самоствердження. Водночас молодь є майбутнє держави. Тому проблеми молоді хвилювали суспільство в усі часи: і тоді, коли сучасні люди похилого віку були молодими і

коли їх батькам було по вісімнадцять, і вони тільки вибирали якою дорогою їм піти. Але «століття нинішнє» і «століття минуле» завжди в протиріччі. Те, що старшому поколінню здається необхідним, для молодих людей звучить безглуздо і смішно. І так буде завжди. Але чому нам здається, що старше покоління завжди не праве, що шукає витoki проблем, коли вони на поверхні або шукає їх не там? Напевно, тому, що в сучасній молоді не так сильно розвинене почуття відповідальності, або воно ще не сильно вкоренилося в молодих душах. Коли тобі вісімнадцять років, то здається, що ти повний сил і все життя попереду. І завжди попереду є достатньо часу, щоб виправити будь-які помилки.

Але в житті все інакше. У сучасному суспільстві дуже гостро стоїть проблема наркоманії та смертності. Гострота її пов'язана ще і з тим, що це в основному біда молодих. Зневірені, нікому не потрібні підлітки, які не потрібні в першу чергу собі, намагаються знайти заспокоєння в грамах і кілограмах наркотиків. Їм здається, що нічого не станеться, якщо спробувати один раз, а потім зупинитися. Але ми всі добре знаємо, що це не так. Старше покоління, лікарі і психологи, знають, що навіть одна ін'єкція здатна перетворити все життя в низку днів, проведених в пошуках чергової порції наркотику. Наркомани – це люди, що добровільно погодилися прожити лише п'ять років після першої «дозы». Тому що п'ять років – це межа, що відпущена наркоману. Людство вже переступило столітній рубіж боротьби з наркоманією. ООН офіційно визнає: наркоситуація погіршується з кожним роком. А проблема наркотизації населення є третьою за значимістю загрозою для людської цивілізації після ядерної та екологічної.

Аналіз досліджень українських вчених свідчить, що серед наркоманів 80% складає молодь, у тому числі 40% – неповнолітні. Щорічно у скоєнні тяжких злочинів бере участь більше 25 тисяч молодих людей. На тлі світової статистики ситуація в Туркменістані також виглядає досить трагічно. Представники правоохоронних органів говорять про

наркоманію як про загрозу національній безпеці. Наркоманія призводить до важких психічних, особистісних і поведінкових розладів, адміністративних правопорушень і кримінальних злочинів, залишення освітніх установ, бродяжництва, зараження гепатитом, СНІДом та іншими захворюваннями. Вживання дітьми і молоддю психотропних речовин, перетворилося на серйозну соціальну, педагогічну і медичну проблему Туркменістану.

Загрозливо виглядає процес підвищення питомої ваги молоді серед людей, які добровільно відходять з життя. Феномен самогубства все більше набирає молодого обличчя (особливо у віці 15–19 років). Щороку величезна кількість людей вирішує покінчити життя самогубством. За даними ВООЗ, щороку в світі реєструється близько 1 мільйона суїциду. Самогубство знаходиться на третьому місці серед причин смерті підлітків у всьому світі. На думку медиків, психіатрія минулого вважала, що практично всі самогубці – люди, які мають психічні розлади. Зараз же фахівці основні причини суїциду серед неповнолітніх бачать в нерозділеному коханні, конфліктах з батьками і однолітками, страху перед майбутнім і самоті. Щорічно кожен дванадцятий підліток намагається зробити спробу самогубства. ВООЗ налічує 800 причин самогубств. З них, 41% – невідомі, 19% – страх перед покаранням, 18% – душевна хвороба, 18% – домашні засмучення, 6% – пристрасті, 3% – грошові втрати, 1,4% – пересиченість життям, 1,2% – фізичні хвороби. І саме в рішенні цих проблем необхідна допомога старшого покоління: психологічна, моральна і медична. І ця проблема вирішується, хоча і не так скоро, як хотілося б.

З наркоманією нерозривно пов'язана проблема самовизначення і пошуку себе в житті, втрата відповідальності і майбутнього. Насправді це страшно. Людина, зневірена в собі і своїх силах, – це небезпечна людина. Небезпечна, перш за все, для себе. А сучасним молодим людям це властиво. Тут теж необхідна допомога дорослих. Пояснити молодій людині, що все в його силах, що варто тільки захотіти і докласти зусилля, і справа почне рухатися. Не

потрібно потурати юнацькому максималізму, принцип якого або все, або нічого. Краще спокійно і ненав'язливо пояснити, що якщо кожен день робити один крок до чогось бажаного, то через рік буде вже триста шістдесят п'ять кроків, а це, погодьтеся, немало. Коріння будь-яких проблем лежать в психології, в свідомості людини, і якщо хочеться що-небудь змінити в житті, то починати потрібно перш за все зі зміни себе і свого ставлення до світу. Але не варто думати, що сучасна молодь тільки вживає наркотики і безцільно шукає, чим би зайнятися в житті. Це не так! Дуже багато в наш час мають величезну спрагу вчитися. Це цілеспрямовані люди, які вчаться в декількох університетах, підробляють вечорами, а в вихідні пишуть статті для публікацій в товсті наукові журнали. Саме за такими майбутнє. Але і тут теж існують проблеми. Такі молоді люди, наприклад, не бачать свого майбутнього в Україні. Захистивши кандидатську, вони розуміють, що прожити на скромну зарплату кандидата наук практично неможливо. На Заході вони були б шанованими людьми. Університети виділяли б їм стипендії на проведення досліджень, наприклад в області генної інженерії, і різні інститути запрошували б читати лекції для своїх співробітників. В Україні все по-іншому. Однак, не всі їдуть на Захід, спокусившись швидким заробітком, багато хто залишається і продовжує тягнути українську науку вперед. Чи оцінять їх? Чи не зневіряться вони в своїх силах і не будуть шукати рішення проблем в горезвісних грамах і кілограмах або в літрах? Невідомо. Але це ще одна проблема сучасної молоді, і над нею необхідно дуже серйозно подумати уряду.

Дійсно, проблеми хвилюють сучасну молодь різноманітні. Сьогоднішні молоді люди здаються набагато дорослішим своїх однолітків 60-х або 70-х років. Але це означає також і те, що сьогоднішня молодь розумнішає і розуміє, що сподіватися, окрім як на себе, ні на кого. Ось це і є той переломний пункт. Зрозумівши це, хтось ступає на слизький шлях забуття, а хтось наполегливо, з усіх сил продовжує боротися. І ті, хто продовжує боротися, заслуговують на повагу.

Напевно, проблема безпеки також хвилює сьогоднішню молодь. Безпеки не тільки фізичної, а й соціальної захищеності. Ці проблеми, що хвилюють нинішнє покоління молодих людей, все ті ж самі, що і у старшого покоління. Вони абсолютно нічим не відрізняються. Просто в молодості все сприймається набагато гостріше, ніж в зрілі роки, і хочеться все зробити відразу (знову спливає юнацький максималізм). Але, загалом і в цілому, наша сьогоднішня молодь прекрасна. В рядах її ми все ж бачимо більше студентів, ніж тих, що не вчаться; більше тих, що працюють, ніж наркоманів, більше багатих, ніж бідних. І це не може не радувати. Пройде час, і сьогоднішні молоді люди будуть вирішувати проблеми двадцять першого століття, застосовуючи свій досвід, нелегко засвоєний ними на рубежі тисячоліть. А поки вони продовжують жити і радіти життю, і вирішувати нагальні проблеми. І вони вирішать їх, бо «дорогу подужає той, хто йде».

**Сприйняття червоного кольору в арабській,
африканській та українській культурах**

Азізе Бадре-Еддіне (Марокко), Доракіс Феріелл (Кот-д'Івуар)

Науковий керівник – к. психол. н., доцент Моргунова Н.С.,

ХНАДУ, м. Харків

Колір є одним з головних показників здібності людини відчувати і сприймати навколишній світ як з погляду фізіології, так і з погляду психології. Ці типи сприйняття реалізуються через певні асоціації, символи. Зорові асоціативні образи у лінгвістичній формі презентуються через окремі слова, ідіоми, фразеологізми, стають орієнтирами для створення картини світу як індивідуума, так і всього народу.

Фізичне сприйняття світла і кольору в усіх людей однаково, проте інтерпретація сприйняття кольорів, їх відтінків у різних народів неоднакові. Кожен із нас співвідносить цю інформацію зі своїми уявленнями про